

**Pani
Małgorzata Waszak - Klepka
Przewodnicząca
Sejmiku Województwa Wielkopolskiego**

INTERPELACJA

Na podstawie art. 23 ustawy o samorządzie województwa z dnia 5 czerwca 1998r. składam interpelację kierowaną do Zarządu Województwa Wielkopolskiego, w sprawie możliwości finansowania tzw. POKOJÓW CISZY w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych województwa wielkopolskiego, jako strefy do zajęć rewalidacyjnych i terapii pedagogicznej.

Kwestię kryzysu psychicznego młodzieży poruszają wszystkie skupione wokół zagadnienia gremia – psychologowie, psychiatrzy, pedagodzy. Nauczyciele obserwują obniżoną kondycję psychiczną uczniów, bo czas pandemii był dla nich ogromnym wyzwaniem emocjonalnym. - *Dominujące uczucie samotności, wyobcowania, zaburzenie poczucia bezpieczeństwa, to tylko kilka z problemów, z którymi zderzamy się w szkole* – mówi Barbara Kochanek, prezydent Lions Clubu Leszno 2000, na co dzień matematyk i dyrektor I LO.

W ubiegłym roku w polskich szkołach zorganizowano badania dotyczące zdrowia psychicznego uczniów. Przeprowadzono je na zlecenie Fundacji UNAWEZA, przez Fundację „Dbam o Mój Z@sięg”. Akcja nosiła tytuł „MŁODE GŁOWY. Otwarcie o zdrowiu psychicznym”. Wzięło w niej udział 184.447 osób z całej Polski, z wszystkich województw.

Obraz dzieci i młodzieży, jaki wyłonił się z pozyskanych wyników, to obraz przepętniony samotnością, skrajnie niską samooceną i niskim poczuciem sprawczości. Ponad połowa badanych odczuwa brak motywacji do działania, co trzeci uczeń nie ma chęci do życia, ma kłopoty ze snem i czuje się samotny. Aż 16 proc. uczniów okalecza swoje ciało, co trzeci ma podejrzenie depresji, czterech na dziesięciu myślało o podjęciu próby samobójczej, co piąty planował samobójstwo, jednemu na pięciu nie chce się żyć, co dziesiąty doświadcza przemocy rówieśniczej, co drugi deklaruje, że nie ufa innym osobom, co dziesiąty czuje się niekochany przez rodziców.

Bardzo często nauczyciele i specjaliści szkolni mają do czynienia z uczniami, którzy doświadczają ataków paniki i cierpią na zaburzenia lękowe. W każdej szkole są uczniowie, których rozwój przebiega inaczej. Wśród uczniów jest wielu takich, którzy w szkolnej codzienności potrzebują wytchnienia. – **Mając na względzie harmonijny rozwój psychofizyczny młodzieży, pomyślałyśmy, że dobrym pomysłem będzie stworzenie „Pokoju Ciszy”** – wyjaśnia Katarzyna Kępka, pedagog, członkini Lions Clubu Leszno 2000 –

Tworzenie stref ciszy w miejscach publicznych daje możliwość ucieczki przed przeciążeniami informacyjnymi, natłokiem bodźców, pozwala na konieczne w pracy umysłowej skupienie.

W moim odczuciu, tworzenie takich pomieszczeń staje się odpowiedzią na wyzwania cywilizacyjne, a jednocześnie jest spojrzeniem w kierunku osób, które potrzebują odmiennych warunków otoczenia, by móc się uspokoić czy odreagować. Takie miejsca będą służyć wszystkim potrzebującym spokoju i wyciszenia uczniom, a przede wszystkim osobom ze spektrum autyzmu, młodzieży z zaburzeniami lękowymi i napadami paniki.

Podstawowymi emocjami ucznia ze spektrum są lęk i niepokój. Świat szkoły działającej według reguł stworzonych przez i dla społeczności neurotypowej jest dla tych uczniów nieoczywisty, a to zaburza ich poczucie bezpieczeństwa. Uczucie lęku prowadzi do kumulowania emocji, co często kończy się napadem gniewu, wybuchem frustracji, wycofaniem się lub odmową współpracy.

Niezbędnym jest stworzenie komfortowego miejsca spotkań. Nie na szkolnym korytarzu, nie w sekretariacie, nie w klasie. W przestrzeni oddalonej od zgiełku i gwaru, w przestrzeni skupienia, ciszy. W miejscu, gdzie najtrudniejsze emocje będą mogły znaleźć prawdziwie bezpieczny azyl. W takim miejscu, jak „Pokój Ciszy” będzie można komfortowo prowadzić także specjalistyczne zajęcia rewalidacyjne.

Z poważaniem